

Олена ГАСЬКЕВИЧ

16 січня (за новим стилем) 1805 року у Вільні народилася Герсилія Бекю,

старша дочка відомого хірурга, викладача судової медицини Віленського університету Августа Бекю та його першої дружини Катажини Томашнвської. Після смерті Катажини, Август Бекю у 1818 році одружився вдруге із Саломеєю Словацькою. Таким чином, Юліуш та Герсилія стали родиною. На диво, інтроверт Юліуш заприятелював із своїми старшими сестрами –

Герсилією та Олександрою. Ця приязнь тривала усе життя. Згодом, Герсилія, ще раз породичалася із Юлушем, вийшовши заміж за його дядька – Теофіля Янушевського. Судячи із обставин, це був шлюб з любові, адже Теофіль був небагатий, і дочка відомого віленського викладача могла розраховувати на кращу партію. Суттєвих засобів для

існування Теофіль не мав. Після закінчення Кременецького ліцею, певний час працював там бухгалтером. Бухгалтер у ті часи – далеко не така престижна посада, як тепер.

Теофіль опинився на найнижчому щаблі ліцейної ієрархії. Сімейне життя було близьким до ідилії, якби не страшне горе –

смерть чотирирічної одиначки Меланки. Нещастя ще більше об'єднало подружжя. В 1836 році вони вирушили до Італії, де зустрілися із Юліушем Словацьким. В 1850 р., після смерті поета, власне Герсилія супроводжувала Саломею до Парижа, де вони відвідали могилу Юліуша, зібрали та привезли на батьківщину його твори. З 1846 року подружжя Янушевських успадкувало давно омріяний маєток Убині, де жили аж до смерті Теофіля у 1865 р. Невдовзі вдова переїхала до Львова, а в 1875 році продала Убині за 18056 рублів золотом і на ці гроші заснувала у Львові стипендіальний фонд для ремісників ім. Теофіла і Герсилії Янушевських. Із коштів, отриманих за посмертні видання творів Юліуша Словацького, Герсилія заснувала стипендію ім. Юліуша Словацького для студентів літератури Львівського університету. Похована Герсилія в Убинях, біля чоловіка. Пам'ятник Янушевським на цвинтарі в Убинях, на щастя, ще зберігся, хоч і потребує реставрації. Працівники музею Юліуша Словацького